

3912

1.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

1

Vargar:

Fru Nilssons mor talade om, att de en gång mötte sex vargar, som "tuda o göla", men de rörde inte någon.

Fru Kristianssons far var en gång en bräng vinter ute och körde timmer. Han brukade va uppeiatt och jaga, när han kom åt, och hade därför hund med sig. Rätt vad det var kom hunden springande och kröp under stutarna, som började "göla te så rälia lett". Vargen kom alldeles intill, men då satte han skottet mitt i huvudet, så att vargens ögon skadades. Han skyndade hem med stutarna och hämtade fler jägare, och så fick de död på vargen.

Liwen samlade inte mindre än tretton vargar, genom attb ge dem slakt, och så passade han på att skjuta dem.

Den siste vargen här i orten sköt de i Porkenahult, Sk.Fagerhults sn för c:a 60 år sedan, och han hade mycket bly i sig. Ett par pågar på 16-17 år hade "fihloade" bössor, laddade med kula. Vargen

3912

2.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

2

kom emot pågarna, och de skötoomed sina kulgevär. Vargen "krymte se men sprang. Då skut en gubbe ett skott, som råkade bättre och de främsta i linjens parkade och slog ihjäl vargen. Han hade då mycket bly i sig, så det var tydligt, att han råkats flera gånger. Vid såväl denna som andra vargjakter talade de gamle om, att de var skyldiga gå med i jakten från varje ställe. Då många på detta sätt gick skallgång, var det ju ganska lätt att inringa vargen, som ju dock i stort sett var skygg för människorna. Det var vid dessa jakter även fult målade vargadukar kom till användning, sådana som de hittade i Örkelljunga kyrka vid restaureringen. Med dessa skrämde vargarna i en viss riktning, där de som hade gevär stodo. De andra voro endast beväpnade med påkar och vad tillhyggen de kunde få tag i.

Örhölyngar, H.

3

3912

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3

Myringar

Myringar:

Man kunde förr höra, hur myringarna jämrade sig och skreko om kvällarna, som om de kommit i nå't elände. Far trodde, att det var västgötar, som mördats. Det var mest merifrån mossarna de hördes.

4.
3912

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

—
4

Då Kalle i Järnblåst kivade med "Vesskan" /Gengångare/

"Kalle i Järnblåst" var på auktion efter käringen "Vesskan". På kvällen spelade de kort och söpo. Då de skulle gå ut ett slag, tyckte de de sågo Vesskan, och Kalle kivade med henne. "Nu har ja vatt ute o kivat mä Vesskan," sa han, men efter den dagen blev han sjuk och dog strax därefter.

5
3912

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

5

Drakar.

Far bodde på Lärkesholm. Han var på Nybygget och vred "tillingar". Rätt som det var dånade det till och såg ut som en träbessmar och eld stod ur ena ännen. Det var draken.

En gång då Johansson /Pontus/ skulle gå hem om natten, såg han utanför Oderljunga en eldstråle med en kluns i ena ännen, men han blev fort vaken, fast han var sömnig innan.

Där draken slog ner, påstod de, att en skatt skulle vara nergrävd.

När eldstrålen lyst en stund föll den itu i småbitar.

3912

6.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

6

Förning

Då de skulle ut på gille, skulle släktingarna medföra risgröt som förning. Så var det snål käring och käring, som skulle till sina släktingar. Hon hade kokt risgröt och smort honung ovanpå, för att den skulle bli riktigt vacker. Hon satte grötfatet på en trägrepp och skulle föra in det i bakugnen, men hur det var föll gröten i askan. Hon tog likaväl upp gröten igen och tog den med. Den som haft förningen skulle vid gillet själv dela ut den till gästerna. Mannen tyckte inte det såg så gott ut, så han kunde inte tåga utan säga: "Ja ska sä er, hur då gick det: Agnes skulle sätta in gröten på trägreben så drack han i askan - men fast han är grå, så är han likaväl gammal..." Därmed fick de låta sig nöja.

3912

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

7

Grisar botas mot "ol"

När grisarna hade "Ol" - bessjuka - skulle de skäras i kors i foten, öronen och under tungan, så det blödde. Här brukade Pontus göra det själv, men annars var här vissa gubbar, som brukade göra det åt andra.

2
3912

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

8

Kalvkon skyddas.

När kon skulle "sönas"/mjölkas sista gången före kalvningen, skulle hon mjölkas genom "limen"/kvasten/ en torsdag, för att det inte skulle kunna trollas.

När kon kalvat första gången och skulle ut, skulle hon gå över stål, en yxa eller kniv, som lades på tröskeln.